

Người Việt VIEN-HOÀNH

XXXIII. — Thiết hành kẽ qui

Cấp-Là-Nhì-Vân ngũ súng và như chong bóng bầy, song tôi đã cầm gậy như dài

Về phần tôi, tôi tình việc này ký ngay nắp, đầu cho tôi, lây giờ có

Điều Nhì tôi nói với hai vợ thay tôi là: "Tôi là tên hồn, ngồi gần

đồng Nhì Văn chắc không khỏi có bến lái, cũng phải chịu cho tôi làm

kẽ che là ăn nói không có, vẫn như vậy là lanh lợi, mà nứng lòi vội, song chúng đã từ vạn chết rõ,

thấy tôi day bão khổng, phải là vồ

lịch. Tôi nói tiếp:

— Thiết hành kẽ Cấp-Là-Nhì-Vân

tôi bắt anh ta là bến lái, anh ta là

rồi do Võ Lập cũ và hỏi, nhất là

núi Rồng Hồng-mang. Tôi muốn

người dân phản ứng, phải anh ta

giải cho quen, và nói là: "Là

Lúc anh bị bắt, bị bắt anh

đó không rõ, là

nhưng tôi là không

— Cấp-Là-Nhì-Vân đi đến tiếp giao

giày này là cho ai xem thí người

để xác hoặc tham cờ bạc bến

mùn mòn hắc ác, thì ai mà nghĩ

đó được?

— Thiết hành kẽ dí ống ngắn

và tròn, và sau chừng

lát là chúng

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

— Tôi nói tiếp: Tôi nghĩ rằng

không rõ, là

nhưng tôi là không

Người Việt VIEN-HOÀNH

XXXIII. — Thiệt hành kẽ qui

Cấp-Là-Nhì-Vân ngồi súng sờ như thương hổ bầy, song tài đã cẩn ngày như đặt.

Về phần tôi, tôi tinh viết, may kỵ ngắn nắp, đầu cho bùi báu giờ có binh Nhông lén tôi nói với hai vị trưởng là Trí-tần-Dền ngồi gần chồng Nhì-Vân, chép không khỏi có bùi báu cũng phải chịu cho thầm, mà chép là ăn nói không có ván như vậy là lãnh lợi, mà nương lời ván song chúng ta từ ván chết rủi

thay tôi dại bão không, phải là vỗ

lịch. Tôi nói tiếp :

— Thiệt vội, dù Cấp-Là-Nhì-Vân

tôi bắt anh trước cửa nhà di hồn

rồi do Võ Lợi và xã hội, nhứt là xã

nha Bung-Hồng-nay, tôi muốn

người dân phải trước giữt anh ta

khỏi xã hội cho rành

— Tôi nêu bùi báu tên, có 1' mìn-

ngai muôn...

— Ông già, anh phải để tên nòi

bé đê chờ...

— Thiệt vội, anh

không nên để cho thuyền bè bùi

anh của di dộng trên mặt đất

làn chí nữa, mà phải già, nó g

như Ngô-Đảng dà số anh ròn

vậy. D'chứng th' k' Hongkong tôi

nói rằng hổ ta vừa muốn bắt anh

anh ta từ ván mà chết, và

thay, và hoàn hỉnh, cũng lại

điểm đầu xuống biển...

Dù, song

rõ một chuyện. Nhưng kẻ trộm

cướp, khỉ gân bát, muốn thoát

vòng pháp luật thì chúng hay

vòng pháp luật thì chúng hay</

HÀY DÙNG PHÂN TRO HIỆU "CON CÁ"

THÌ HUÊ LỢI TĂNG BỘI PHẦN

SÂM NHUNG ĐIỀU KINH

Chì bách dài hoàn

NHAN HIỆU • SONG-PHUNG®

Thuốc thành tri bịnh dường kinh và chưng bịnh dài lâu ngay

Thuốc này chủ trị những chứng bịnh боли cung họng, lâm bịnh đau móm, kinh không điều, và chứng tê liệt tay hàn lâu ngày không hết de vòi nước da vàng, mồm vòi ôm, muôn lâm bịnh lao, nếu ông thuốc này cho thường, chẳng bao giờ thấy nó công hiệu là lùng, trả tên tinh thần khỏe khoắn, ngọt dinh ngút, tự nhiên tết bịnh phai hết. Ấy là một phương thuốc vương dược trứ tài mà lại bồ nha. Tánh thuốc rất hợp với khí hàn các xứ nóng, đã ngoài 30 năm nòi danh tiếng khắp quan đảo Nam-dương, hàn uay kháp Kamký lực lanh đã có mua dâng, phần nhiều tri bịnh rât công hiệu nhan hằng ngày có thể gác vè khen tặng, oay xin lần lược đứng ra sao dùi để chứng chắc là sự thật.

Y học sĩ TRẦN-KIỂM giám chế

Tiệm tại đường Paris số 28 - Cholon

Mỗi ve giá là ... 1 \$ 50

Những thơ cung tụng Madame Khau-seng-Cheong
thuộc điếu kinh bách dài hoàn

Gairol, le 17 Juillet 1930

Kinh-bát-long thán, quý quyền ông đồng
Uân an. Uân trước ông có gởi cho tôi bài
nhạc dân tộc, làm ya nhon hong dai
đã vài vài đây trê tay chay yên du
nhất vài công khai, vây sin Ông làm em
cố thêm cho tôi bài ve nua theo cách
tinh hòa giao ngan.

M. Triệu-Xuân-Thu

Phóng-Thành Giai

Ruchgiá, le 11 Juillet 1930

Y-Sanh-trần-Kiem coi mạch, doin ché
và bịnh khí, luợt, đun bù, nén tui nóng. Tôi sin Ông làm em gởi cho tôi ve
nhu thuốc SAM-NHUNG-DIỀU-KINH thuộc Sâm-nhung-diều-kinh-chì bách dài
CHI BẠCH DÀI HOÀN nhằm hàn hoán, nua, và thuốc này dân bà của tôi
đã thấy bịnh được lành thiệt là cái biển
nay tôi đã được mạnh khỏe như thường

NIHOK

Interprète au Tribunal
BACHET

Tin tức về cuộc cách mạng ở nước Brésil

New-York 9 Oct. Tin thành
chiến do định qua nòi ràng bịnh
hành-phủ tên lòn phản đất Minas
Gerais rát lý. Máy bay của Chính
phủ bịt lồng trên máy thành mìn
dân cách mạng đã chiếm được.

Theo như tin tức khác thì dân
cách mạng hiện nay có đến 100.000
quân và bọn ấy đã bắt được nhiều
các quan và bộ tham-mưu của nhà
nước; trong công có lùn Ông Thống
Sát Rondon bị bắt nua. Ông này có
định dây thép về vịnh Tông-Thông
Brasil là ông Washington Luiz,
thuyền ngài thời thi từ chức di cho
yên lồng dân chúng.

Dân cách-mạng gần tới Sao-Paulo

Berlin, 9 Oct. - Theo tin ở
Thành-Bí-tinh là hành-phủ nước Đức
cũng bại rò, phải cục-ta (les ext-é).
truyền ra, thí dân cách-mạng đã
nhập không thể nào dừng vững
biết có đảng.

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

— Tôi chỉ biết có dân, chứ không
đòi với iệc đảng thế nào?

HỌC TIẾNG MẸ ĐÈ VÀ 1.200 \$ 00 GIẢI THƯỞNG

Sách văn vân-minh biệt hiệu là « HỌC TIẾNG MẸ ĐÈ », sắp đặt toàn theo lối mới khéo hàn với các văn bầy lâu nay. Dùng nó mà dạy trẻ em, cái này trong một tháng dừa lôi tăm đèn dầu cũng sẽ học được chữ quốc-ngữ một cách mau lẹ như người đã từng đọc sách nhiều rồi vậy! Trong sách có dǎng-lái rõ ràng cách dạy từng bài, nên đâu người học thức ít ỏi thế nào, cũng đều làm thấy dạy được cả ; lạ lùng! Trải qua nhiều năm, tác-giả đã dày công sành chở ra, và có thí nghiệm rất kỹ càng rồi ; quả hiệu nghiệm thiệt phi thường. Và lại, trong sách bày ra một cuộc thi lớn (phân ra làm bốn kỳ) có đến 1.200 \$ 00 giải thưởng ai mua một quyển sách văn « HỌC TIẾNG MẸ ĐÈ » sẽ được dự vào cuộc thi đó. Còn nữa, ai mua sách văn « HỌC TIẾNG MẸ ĐÈ » cho sớm, thì chắc chắn được dù bốn kỳ thi, và may ra được trúng thưởng nhiều hơn hết thì sẽ được thưởng riêng thêm một cái tủ sắt tay nứa, (tủ sắt hiệu tốt, khoá kieu mới, bờ cao 1 thước Mè già dâng 160 \$). Kể từ tháng Octobre 1930 sẽ có sách văn « HỌC TIẾNG MẸ ĐÈ » bán khắp mọi nơi, vậy xin hãy mua mau kẻo hết. Mỗi quyển (format lớn 18X25) dày đến 180 trang mà giá nhứt định có : 0\$80 mà thôi. Mua sỉ hay mua lẻ, xin do nơi đại-ý độc-quyền của tác-giả là :

Tín-Đức Thư-Xà

N° 37 RUE SABOURAIN SAIGON

N. B. — Cứu gởi theo cách Contes và b. là các nút của nhà xe và xe. Khi mua nhớали cho côn cái bằng giấy kích cỡ kẽ và lượng lùm cát mít miếng giấy « cho đỡ thi » trong sách di chung.

PHARMACIE
Nguyễn-viet-Canh

Nếu quý bà cần tránh khỏi cho trẻ con bị thương hay bị sốt sốt mủi cảm nồng đau bụng và sốt chùng, như rãnh ngứ không yên giấc vẫn còn, quý bà nên dùng SHOOT-ELLE cho trẻ uống thường ngày và khỏi lo lắng lú an chí hết. Nhìn nhà tây nam là dùng Sirop Bebe đều công, nhân và thoa niệu lúy lúy bò. Nguyễn-viet-Canh bao chép rất pha hợp theo phong thủ nước nhà để trẻ dùng qui bà trong lúc trẻ còn bú thiết được thời thời mảnh giòi puon, qui bà biết ngọt ăn, phuc xác mau chóng la thường. Nói tíc rúy bò Nguyễn-viet-Canh bắc chép tiếng cho những người lao kém, vú duỗi, mao sao dùng rất dễ; đỡ.

PHARMACIE
Nguyễn-viet-Canh
Nhà hàng Mão Lúy
tại Lorreux

à VINH LONG

Quí khách lục-châu
nên chú ý

Chung tôi mời khai trương

một cái nhà ngó, hiệu là

DÔNG-LANG, số 228, ở

đường Paris, Cholon, gần

garo xe lửa My tho và bến

xo đô lục-linh, tiện bê cho

quí khách lên xuồng.

Phòng rộng rãi, sạch sẽ,

mát mẻ, bồi khuôn phép và

nhập lè.

Chủ nhón: Đào-Kết

Mua sao gọi bằng biệt mua

Nhiều người mua là có thành phần mua tên qua hiệu mèo, hiệu lợ. Trước đây, một người kia, lâu nay dùng Giấy dương hiệu ma-lè dà dẳng và y rồi. Sau, thấy bằng giấy dương hiệu xích-xat đặc độ, liền chụp mua. Về nhà rò lại là mua nhầm đồ-giá, báo bài bồ quên bê áo lèm hư hết, vì hiệu đó làm bằng iham bay là vật chất mèp mèp đó. Ký từ, gặp đầu bồn biển Rộn-Ri n nào đó, cũng là mua iham này vì thấy rẻ; phát này mua nhầm giấy-dương lợt, không có màu chỉ ché lèm lúa, ra tim kiếm mèa; dịp này lèi lại tráng nhầm hiệu Tiên hiệu kệ giòi lòi mua, xem coi giấy-dương một cách kỹ lưỡng, song qua 3 ngày mới dè là mìnă đã bị lòn giấy-dương 2 mặt (nghe là có 1 mặt sàm để già làm mặt tiền cho người mua bị lòn, và 1 mặt lợt).

Người tôi thuật chuyện trên đây,

kể từ đó tôi sau mới là VIỆT MÃU GIẤY-DƯƠNG, vì rõ món hàng này có trảm thô mà đối gian với thiên hạ, và thấy hiệu MA-LÈ bẩn buôn thiệt thểu, chẳng khi nào dùng một cách-thì chỉ mà gặt mèo hàng, nên có hiệu MA-LÈ tìm kiếm mèa mua không ai trảo được hiệu chí khác bón bẩn rẽ hòn nêu cũng vậy. Ai muốn mua GIẤY-DƯƠNG MA-LÈ, từ 100 bao sấp lén, nên mua ngay trong tay bồn hòn. Việt thi dù như vầy bồn-hiệu sẽ được:

GIẤY-DƯƠNG MA-LÈ, CHOLON

NHÀ ĂN

Nhà ở rất tiện-hảo do

46 quai du Cambodge

Cholon.

**Việt-Nam Công-Ty
bảo-hiểm xe hơi**

Hội nặc danh số vốn
200.000 \$

Hội quản ở số 54-56, đường
Pellerin. — Saigon

Đại tháp-tác : ASSURANA

Đại tháp-nội : 748.

1. Bảo-ké xe giàn rô

tion hết

2. Khi rùi ro bùa

thường mau lâm.

MỚI LẠI !

Bô là tên hiệu tiệm may đồ Tà
át khéo mà lại mèo, laine sarge
đó thô, catalogue đồ kito, may
tông mode, giá phải chăng, quý
khách mèo may đồ cho vớalòng vì

thuỷ rô xin nói lại tiệm Nhà-Nam

đường Amiral Courbet can số 1!

Saigon may thử một lần sẽ rõ

Chỗ tiệm cậu bết lồng tiếp mèo

Tiêu-thuyết-eua Duoc Nhà Nam

N. G

Tác-giả: THÀNH-VÂN

II — Tự tình vương văn

Chiều nào lụy-liên cùng thơ
Thơ gửi đi rồi, chờ hoài không
thấy trước nhà Lưu-ý Ngoc
không có buổi nào là cậu thấy mất

đêm nào cùng thao thác, cũng
vái trời cho Nguyễn-lão xe lá cho cậu
không có buổi nào là cậu thấy mất

Thết rồi, gửi một bức thơ và nhá
Đây hiện được thơ cha my thi
xin cha my cưới Yen-Ngoc cho cậu

Thơ gửi đi rồi, chờ hoài không
thấy trả lời. Duy - Hiện gửi
tiếp một bức thơ nữa thi bà thán
của cậu trả lời bảo rằng lúc này

còn da-doan công việc lão, chưa có
thời để trả, đợi rảnh rồi sẽ làm

với Yen-Ngoc kết duyên cùng nhau,
cho cậu đặt ký và nguyên

Thết rồi, gửi một bức thơ và nhá

Đây hiện được thơ cha my thi
xin cha my cưới Yen-Ngoc cho cậu

trái thi nó cứ trầm trê mèo.

III

Tiên-Ngọc sánh đôi

Cô Lưu-ý Ngoc có khai xin phèn
mèo đèn-hàng đât mua vât, trái thi
được Minh-Lien An-cán tiếp ru-đe
tôi-ti ám. Giáp mặt cô Yen-Ngoc
tia trát mèo lòn mà Phạm minh-Tiên
chóng dâm lòn tám của chàng
ra cho Yen-Ngoc biết.

Song tự nghĩ yên ấm mỗi tình
trong lòng hoài như vậy mà không
nói ra thi biết bao giờ cái gõ
nguyên của mình mới thỏa thích

không chàng yen-Ngoc thường
minh cho nên nới di nhiều lòn
lòn mèo vải, mua lụa, chuyên tré
với minh. Tuyệt thi cho nên

n-đt ñnh hè giáp mặt với cô Yen-Ngoc
ngày mèo lòn sự của chàng ra.

Trong tri xip đặt lòn nói, sảng
sảng, mà chờ hoài, tuần nay hãi
túi tuôn kia, không thấy dạn lòn
Yen-Ngoc đến hàng nữa.

Lý hội trong lòng, không chịu
nói dặng, nên vùm mai chúa

nhut sách-nó di xuống nhà ông

ca Minh.

Nhèo vù thi cùng gặp cô Lưu-ý

Ngoc mèo may tròn cái gõ dài

nhu hòn béo di cho lèm.

Cái quang-canh tui như trước mà cái

cam giac của người chuyển nà

gi khác, Ông-đi Minh-Lien thi hòn

top trong lòng, đứng đờ chờ

nhìn xây xát trên lòn

Lưu-ý N-

Ngoc thi lai nòn cù ngô xuống đất

như không nòi ngay Phạm minh

nhìn như mèo lòn trước.

— Thưa cô, Minh-Lien nói, tôi

đến thăm ôn, cô. Không hay ôn có

nhà không có?

— Bà mèo di ruộng chưa tè

Phạm minh-Lien mèn trò vè, mà

ngồi từ bao giờ chưa có dịp nòi

nhau như hôm nay để tò ngay

cái tóm-ri-cùa chàng cho Yen-Ngoc

bết. Ngó thời nghĩ thử chon lòn

muốn bước trả lui ra, vì e nhò

nó bắt tui mèn cù một cách lè

thường. Hôm nay mà tôi đê

dotted thò nay thi ra là tôi cũng

và nói

— Tôi ngay tôi thấy cô ñ'n này

ao tóm lòn lòn... tóm lòn lòn

nó bắt tui mèn cù một cách lè

thường. Hôm nay mà tôi đê

dotted thò nay thi ra là tôi cũng

và nói

— Nếu thật ông có lòng tuổng

chon muôn bước di mà giờ không

lòn, dành phái đứng đó mà nhò

cô Yen-Ngoc.

Ông ký-sư muôn mèi miệng mà

nói cho rõ, ngắt ngài ngưng qua

nên nói không ra tiếng. Mãi đến một

hồi lâu ông ký-sư mới nhò

đòi dùa, đê chan chúa mèo lòn

trong lòng, đứng đờ chờ

nhìn xây xát trên lòn

Lưu-ý N-

Ngoc thi lai nòn cù ngô xuống đất

như không nòi ngay Phạm minh

nhìn như mèo lòn trước.

— Tôi ngay tôi thấy cô ñ'n này

ao tóm lòn lòn... tóm lòn lòn

nó bắt tui mèn cù một cách lè

thường. Hôm nay mà tôi đê

dotted thò nay thi ra là tôi cũng

và nói

— Nếu thật ông có lòng tuổng

chon muôn bước di mà giờ không

lòn, dành phái đứng đó mà nhò

cô Yen-Ngoc.

— Tôi ngay tôi thấy cô ñ'n này

ao tóm lòn lòn... tóm lòn lòn

nó bắt tui mèn cù một cách lè

thường. Hôm nay mà tôi đê

dotted thò nay thi ra là tôi cũng

và nói

— Nếu thật ông có lòng tuổng

chon muôn bước di mà giờ không

lòn, dành phái đứng đó mà nhò

cô Yen-Ngoc.

— Tôi ngay tôi thấy cô ñ'n này

ao tóm lòn lòn... tóm lòn lòn

nó bắt tui mèn cù một cách lè

thường. Hôm nay mà tôi đê